

Apunts des de l'última fila

Bernat Rövenstruck, compositor i musicòleg alemany, comenta el concert de Bach

Vilafranca.— Tal i com ja anunciàvem la setmana passada, hem volgut que una persona entesa en el camp musical ens fes una valoració del meravellós concert de "La Passió segons Sant Joan", de Bach, que va tenir lloc el dia 1 de maig a la basílica de Santa Maria. I no hem pogut trobar una persona més ideal per dur a terme aquesta tasca. **Bernat Rövenstruck**, un compositor i musicòleg alemany que tot i residir tres o quatre mesos cada any a Can Cartró, és un home poc conegut a casa nostra. Compositor de reconeguda fama a la seva Alemanya Rövenstruck és un home d'una afabilitat i cordialitat difícils de narrar. Tot i que ja el vam entrevistar l'any 82, la millor presentació que us en podem fer és transcriure el que d'ell constata la Gran Enciclopèdia Catalana:

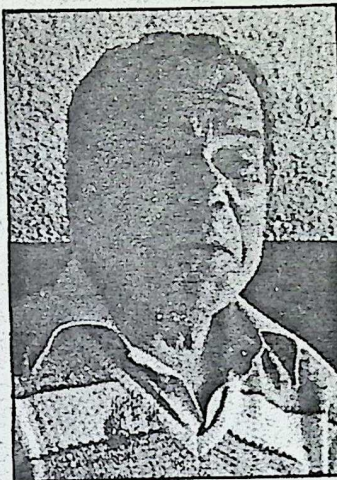
Rövenstruck, Bernhard (Esen 1920) Compositor i musicòleg alemany. Estudià música a la seva ciutat natal i es dedicà a l'ensenyament a Trossingen i a Ulm. Autor de **Contrapunts sobre cançons catalanes** per a quatre veus mixtes, **El llibre d'Amic i d'Amat**, per a soprano, cor i òrgue.

Katalanisches Liederbuch ("Cançoner català), per a veu i guitarra, les cantates **El desembre congelat**, amb text de Josep Carner, **Els oficis**, amb text de Salvat-Papasseit, i **Madrigal a Sitges**, de J. Carner, per a cor mixt o veu i guitarra (1975), i **Tres cançons populars catalanes**, per a soprano i piano. Ha recollit nombroses cançons catalanes, en especial de la Garrotxa i el Solsonès, i ha publicat treballs musicològics sobre aquests temes.

Això és el que l'Enciclopèdia diu d'ell i a continuació transcrivim el que ell, des de l'última fila i a punt de quedar-se sense entrada, diu del concert:

"**La Passió segons Sant Joan**" del Cantar de Sant Tomàs de Leipzig a la basílica de Santa Maria de Vilafranca, tan lluny del seu origen i tan a prop com a obra, convenç qualsevol ideologia.

En aquest concert a Vilafranca he sentit fragments, especialment pel que fa a les àries, que no havia escoltat mai, tot i que conec aquesta passió des de la meua infantesa. Manuel Cabero és un gran músic i un gran director, que sap i actua amb mol-

ta inspiració i sensibilitat com a mestre. El seu fill, Joan Cabero, tenor, cantava el paper de l'evangelista i les àries com un autòcton en la música de Bach i en la llengua alemanya. Durant els darrers trenta anys, no he sentit mai un evangelista com aquest jove. D'altra banda, els altres solistes i músics formaven un conjunt ideal; em complagué especialment Jordi Ricart, baix, en el paper de Jesús.

I les quatre corals, de Vilafranca, Vic, Sabadell i Terrassa, quines corals! En tot moment van

cantar amb la transparència d'un cor d'un cor de cambra, amb una expressió i entonació extraordinàries, sempre seguint el peu de lletra les intencions del director, el qual donava molt de color i diferents facetes al concert, sempre en relació amb l'orquestra, que tocava, acompanyada dels solistes, amb gran sensibilitat. El repartiment dels instruments, a més, fou del tot indicat.

Podia seguir el text gairebé durant tota la passió. Però el més important va ser que la forma del "Drama per música" tenia molt de perfil: l'acció dels recitatius i el romandre de les parts de les àries i corals com a meditació. Manuel Cabero va dedicar molts detalls a les àries i a les corals. I d'aquesta manera va resultar harmoniós equilibri entre els tres elements del "Drama per música": Recitatiu-Dansa-Coral, que tenien, segons la idea de Bach, en diversos moments la seva "Coincidència opositorum" (contraposicions). Per exemple:

Recitatiu: I, inclinant el cap, va lliurar l'esperit.

Ària: (una siciliana estilitzada) "Oh, Salvador meu".

Coral: (dintre de la Siciliana) "Jesús, vos que éreu mort".

Pel que fa al dibuix d'una forma tan clara i tan extensa per tota l'obra, -la interpretació de Manuel Cabero hi tenia la seva singularitat. Així, vaig poder escoltar aquesta obra de Bach com una obra meua, amb un esperit llatí, amb molta claredat i amb un nivell internacional. No crec que es pugui escoltar aquesta obra actualment a gaires llocs d'Europa com ho hem fet aquí a Vilafranca.

Només ens quedava una gota amarga, sobre la qual reflexionava a la sortida, i és que no trobarem mai més les condicions prèvies en la litúrgia, tant cultes com espirituals, que ens permetin obres d'aquesta alçada; perquè "La Passió segons Sant Joan" representa una obra de la música litúrgica i no pas del concert!

¿Ho sabia la gent, que va aplaudir sense parar al final, tot i que van cantar la passió en alemany?

Fins avui tampoc no havia sentit mai un aplaudiment com aquell.

Bernat Rövenstruck

Manel Güell i Barceló: La Biblioteca Popular Torras i Bages